

LLIBERTAT

Portantveu del Front Anti-Feixista

El Tribunal Popular de Tarragona, ha començat a actuar

Ahir comparegueren davant la justícia, els cinc primers processats per intent de rebel·lió militar.

Cap d'ells sabia res de res...

Molt interessant

Ahir es sorprengué la bona fe dels obrers que confeccionen el nostre diari. Un... inconscient, qualifiquem-lo d'aquesta manera, a última hora de la nit i aprofitant el retràs amb què es muntà l'edició, feu publicar, en nom de la Redacció, unes ratlles encapçalades amb el títol "Cal fer Justícia". Aquest petit article volia servir d'orientació al Tribunal Popular, la qual cosa és un absurd enorme si es té en compte que és el mateix poble qui fa justícia, però justícia sana, d'acord amb el nou ordre de coses, sense caure amb els vicis d'abans, per la qual cosa no necessita orientació ni consells de ningú.

Sortint al pas d'aquesta canallada afirmem, una vegada més, que la Redacció del diari LLIBERTAT no es fa solidari de les amenaces amagades que el solt de referència implicava.

Per a evitar aquests fets lamentables assabentem a totes les organitzacions i particulars que no serà publicat cap original, per mancat d'interès o transcendència que sigui, si no es trameta a la Redacció.

LIBERTAT està a la disposició de totes les organitzacions anti-feixistes, però l'original ha d'ésser degudament controlat.

Ahir, a les onze del matí, es va constituir al saló d'actes de l'Institut "Martí d'Ardenya" d'aquesta ciutat el Tribunal Popular per a jutjar el coronel Juli Castro, el tinent-coronel Ferran Murillo, i els capitans Josep González Arizmendi, Enric Obregon i Manuel Garcia Rebollo. O sigui, els cinc primers processats amb motiu de la sublevació feixista.

El saló d'actes era ple de gom a gom. L'aspecte dels processats, lamentable. La serenitat amb què, algun d'ells, preparà l'intent de sublevació a la nostra ciutat havia desaparegut.

Es constitueix el Tribunal

A les onze es va constituir el Tribunal, presidit pel President de l'Audiència senyor Dionís Terrer, i integrat pels magistrats senyors Ramon Nogués i Blaset i J. Simó Bofarull.

El jurat, compost de dotze persones, prengué seient a la dreta del Tribunal de Dret. El Fiscal senyor Josep Maria Valbuena, en una taula, i la Premsa, en una altra, estigueren situats també a la dreta.

Els Jurats suplents i els advocats Ignasi Batlle i Joan Montañés prengueren seient a l'esquerra.

Després d'unes paraules del President, enaltint la significació de l'acte i aconsellant als Jurats en la seva missió,

aquests, d'acord amb la llei, prometen el càrrec.

El President diu que aquest és el sumari número 1 del Jurat especial de Tortosa, el qual és qualificat pel fiscal com a intent de rebel·lió militar, negant l'acusació la defensa i sollicitant l'absolució.

El Fiscal sollicita que es separi del sumari al capità Garcia Rebollo, per estar complicat en un altre sumari de Barcelona. La defensa creu atinades les anteriors paraules i s'hi adhereix. Per tant, es separa d'aquest sumari al capità Garcia Rebollo.

Juli Castro

A preguntes del President diu que té 57 anys, casat, és coronel en situació de disponible i fill d'Albacete.

Fiscal.—Els dies 18 i 19 de juliol anareu a la Caixa de Reclutes i celebrareu reunions amb altres militars?

Processat.—Reunions, no. Hi anava per a llegir el diari oficial i assabentar-me de les vacants.

F.—Quin dia us assabentareu de la sublevació al Marroc?

P.—El dia que començà a Barcelona la lluita entre el poble i l'exèrcit. No sabia res del que es preparava i si aquell dia vaig anar a Comandància Militar va ésser per a conèixer quelcom del que es-

tava passant.

F.—Celebrareu una entrevista amb el comandant militar i li exigireu que proclamés l'estat de guerra, amenaçant-lo que en cas de no fer-ho ell ho farieu vos?

P.—De cap manera.

F.—Voleu dir-me quin era l'encàrrec que donareu al comandant Liberal perquè el trametés al coronel?

P.—Li vaig comunicar que si se'm necessitava era a casa.

F.—Amb el coronel de què parleu?

P.—Del que estava passant, de la disciplina, de la responsabilitat, etc. M'estranjà que estés amb nosaltres el tinent-coronel Murillo, per no ésser de la mateixa categoria.

F.—Si ni vos ni Murillo teníeu comandament, per què havíeu de parlar amb el coronel de la disciplina i del que estava passant?

P.—Eren comentaris

Començà seguidament l'interrogatori del defensor.

El processat diu que no ha intervingut mai en política, que no ha celebrat mai reunions, que no ha mancat al jurament prestat i que, encara que no les pregonava, les seves idees eren democràtiques.

Explica que essent tinent coronel del regiment de Vizcaya de guarnició a Alcoy, el governador militar el deixà disponible per considerar-lo com a monarquitzant, però que el senyor Azaña, llavors Ministre de la Guerra rectificà la conducta del governador militar i el reincorporà. Diu que temps enrera afavorí uns socialistes acusats de sedició a Muros d'Alcoy, que sempre ha atès amb preferència als soldats i pobres, que és laic i que essent Comissari de la Generalitat (durant el bienni negre) empleà un xicot de la Casa del Poble.

Ferran Murillo

Té 55 anys, casat, és tinent-coronel, mai ha estat processat i és fill de Madrid.

Fiscal.—No és cert que a la Caixa de Reclutes es celebraren reunions?

Processat.—A la Caixa de Reclutes només hi van els militars destinats i alguna vegada hi acudien els capitans Obregon, Ochando, Comte i Bach (el segon i tercer fugiren dies enrera).

F.—Com es desenrotllà l'entrevista que presenciareu del coronel Castro amb el Comandant de la plaça?

P.—Es parlà de la disciplina i després sorgiren diferències que s'accentuaren.

F.—De manera que hi hagueren diferències?

P.—Sí, però de comandament. Jo vaig demanar permís per a sortir.

A preguntes del defensor diu que no tenia comandament i que quan s'assabentà que una columna de Saragossa anava cap a Barcelona oferí uns plànols de defensa de Tarragona.

Defensor.—Quan la desaparició dels capitans Ochando i Comte, què fereu?

Processat.—Vaig ordenar un escorcoll a la caixa de Reclutes i trobarem moltes pistoles i alguns rifles.

Diu que no ha cooperat al moviment feixista, que està al servei de la República, que no ha tingut mai tractes amb els facciosos i que el 6 d'octubre va ésser defensor d'alguns guardies d'assalt.

Enric Obregon

Té 30 anys, és capità metge i no ha estat processat.

Confessa que sostenia amistat amb elements feixistes, però sense saber-ho (poderalitat (durant el bienni negre) empleà un xicot de la Casa del Poble.

(Acaba a la pàg. següent.)

Front Sudest Aragonès. — Salut! El gest d'aquest milicià saludant un aparell nostre reflexa clarament l'esperança que tenen posada amb els heroics aviadors lleials. L'avió de la fotografia és el de l'alfèrec Villaceballos que sota el foc de l'artilleria enemiga aterrà a l'aeròdrom de Belchite amb la sola intenció d'anar a salvar els nostres homes.

(Foto A. Ventura, enviat especial de LLIBERTAT)

Subscripció a profit de les milícies i víctimes caigudes en compliment del deure

Tothom ha de contribuir a la subscripció per a sostenir a les milícies i socórrer les víctimes caigudes

ELS PROPIETARIS, perquè les vostres cases i terres no produiran res mentre duri el moviment subversiu.

LA BANCA, perquè la circulació del diner, completament anul·lada per la sublevació, només amb el restabliment de la normalitat pot renèixer.

LES EMPRESSES INDUSTRIALS, perquè no hi ha producció ni consum en període d'agitació.

ELS COMERCIANTS, perquè només la tranquil·litat pot tornar a omplir l'establiment que veu desert.

Suma anterior

P. F. Ricard Anguela. A la memòria dels heroics de 1714

14.435'30

1'—

25'—

bret!) i que a casa seva hi anava un tal Tormo de Falange Espanyola per a consultes mèdiques.

Fiscal.—No acompanyaven una xicota coneguda per "La Feixista"?

Processat.—Sí, però no ho vareig saber fins després.

Diu que no assistí a cap reunió, que el moviment de feixistes i elements de Falange Espanyola a casa seva, la visita dels quals era a la mateixa hora (quina coincidència!) obeeia a motius professionals.

F.—Com a capità metge no sostenieu relacions amb altres significats capitans i els caporals Landa?

P.—Sí, però tampoc sabia la seva significació.

F.—Es passejaven per la Rambla amb aquest caporals malgrat ésser d'inferior categoria?

P.—Sí.

Les respostes d'aquest capità són una cosa senzillament asquerosa. Malgrat que tothom el coneix ho nega tot, donant la sensació que està "guillat". Contestant al defensor diu que als pobres no els cobrava res i que dona la coincidència que els clients de significació feixista pagaven molt bé.

Uns Jurats li demanen aclariments i segueix afirmant que ell no sab res, que no és el cap de Falange Espanyola i que el jurament que elements feixistes feren amb ell de defensar de qualsevol manera els ideals reaccionaris el desconeix.

Josep González Arizmendi

Té 35 anys, solter, capità d'infanteria, fill d'Hospitalet de Llobregat i no ha estat processat.

A preguntes del defensor diu que no sabia res de la sublevació i que es trobava a Lleida amb dos mesos de llicència per tal de contraure matrimoni.

Segueix dient que en assabentar-se a Lleida de la sublevació va oferir-se al Comandant militar d'allí. Després de telefonar i telegrafiar a Tarragona se li digué que no se'l necessitava. Al dia següent vingué a Tarragona, assabentat de la proclamació de l'estat de guerra a Lleida, per tal de posar-se a les ordres del Comandant militar d'aquesta plaça.

Fiscal.—No, sollicitareu permís per a retornar a Lleida?

Processat.—Sí, perquè això estava tranquil i volia anar a cercar l'equipatge.

Contestant a preguntes del defensor afirma que anà a Lleida per afers particulars, que ja s'havien publicat els edictes del matrimoni i que sempre ha restat fidel al govern legítim.

Proves testificals

Compareixen, en primer terme, els testimonis del fiscal.

El coronel Martínez Peñalver a petició del fiscal concreta el que passà el dia 19 amb el coronel Castro.

Testimoni.—Es presentà a casa meua preguntant-me que pensava fer. Em digué que totes les guarnicions s'havien sublevat i que creia convenient fer la declaració de l'estat de guerra. No ens posàrem d'acord i marxà. A la poca estona, el comandant Liberal em digué que el coronel Castro m'exigia que proclamés l'estat de guerra, i que en cas de no fer-ho donaria l'ordre ell. Vaig

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

pensar avisar la policia per a que el distinguessin i després vaig donar ordres perquè no sortís ningú i no es permetés l'entrada tampoc a ningú, àdhuc al coronel Castro.

Acaba dient que aquest el comminà per dues vegades i que sabia que se'l vigilava i se'l volia incapacitar per a actuar.

Els testimonis, comandant Liberal i el tinent Pallàs

El comandant Liberal ratifica les afirmacions fetes pel coronel Martínez Peñalver i es demostra, per tant, que el coronel Castro li encarregà que portés l'exigència de proclamar l'estat de guerra.

El tinent d'oficines Militars diu que a la Caixa de Reclutes no pot afirmar que es celebrassin reunions, perquè els despatxos estan tancats i són a part de les oficines i que a més dels militars allí destinats algunes vegades n'hi anaven d'altres de significació feixista.

Maria Teresa Pardiñas, testimoni de la defensa

Es la núvia de González Arizmendi. No aporta cap dada d'interès. Diu que el dia 4 d'agost s'havien de casar i que té uns germans que actuen de milicians al front aragonès.

El fiscal modifica les conclusions i es suspèn la sessió

Després de la prova documental, el fiscal diu que ha de modificar les conclusions, per la qual cosa demana es suspengui la sessió.

En vista de l'avançat de l'hora i petició fiscal la Sala acorda suspendre la sessió i continuar-la a les quatre de la tarda.

Sessió de la tarda

A les 4'20 es dona la veu d'Audiència pública. Encara que materialment gairebé no és possible, molt més públic que al matí assisteix a la vista.

Els processats més abatuts que durant

Laboratori Radio-Elèctric Bové

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels secs:

444

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

la sessió del matí, donen senyals de preocupació.

A les 4'25, oberta la sessió pel President, el Secretari dona lectura a les conclusions definitives del fiscal i de la defensa.

Informe del fiscal

"Al Jurado Popular:

El Fiscal del Jurado Popular de Tarragona en el rollo de la causa número 1 Especial de ésta sobre rebelión militar, contra Julio Castro Vázquez y tres más, modificando sus conclusiones provisionales, en el acto del juicio oral, establece como definitivas las siguientes:

1.º El día diez y siete de julio del mil novecientos treinta y seis se inició en España un movimiento, publica y reiteradamente calificado de rebelión militar, que se extendió por todo el territorio nacional, siendo uno de los adheridos a tal movimiento subversivo contra el Estado Republicano y por ello, comprometido a lavantarse en armas contra el Gobierno legítimo del país, el Coronel que fué, en situación de disponible últimamente, Julio Castro Vázquez, quien por consecuencia de dicho compromiso ejecutó en Tarragona actos tendentes a favorecer la sublevación militar, llegando incluso a intentar hacer proclamar el día veinte de julio próximo pasado, con la amenaza de realizarlo por sí mismo, el estado de guerra en esta población, no obstante la orden expresa y terminante en contrario del Gobierno de la República; y si es verdad que no llegó a producirse la situación del estado de guerra en esta Plaza, exclusivamente se debió a la enérgica actividad de las Autoridades legítimas locales.

El Teniente Coronel Fernando Morillo Farfan, Jefe de la Caja de Reclutamiento de ésta y el Capitán Médico Enrique Obregon Fernández, asistieron a reuniones que se celebraron en ésta y en las que indudablemente se habló de la situación política de España y de la necesidad de oponerse al movimiento ascension de las izquierdas, triunfante legalmente, conspirando así y preparando el ambiente, como otros militares y gentes de derecha, para la rebelión que por fin se produjo en las circunstancias antes dichas.

2.º Los relatados hechos en el punto primero de la anterior conclusión constituyen el delito de admisión y fomento a la rebelión militar previsto en el número 2.º del artículo 203 en relación con el 237 del Código de Justicia Militar vigente.

Y los otros hechos narrados en el apartado segundo de la conclusión primera, integran la figura delictiva de conspiración para la rebelión militar que

define el artículo 241 en relación con el 237 del propio Código de Justicia Militar.

3.º De los expresados delitos son responsables, en concepto de autores; del de adhesión a la rebelión militar y su fomento, el procesado Julio Castro Vázquez; y del de conspiración para la rebelión militar, los otros dos, procesados Obregon Fernández.

Fernado Morillo Farfan y Enrique

4.º No concurren ni en los hechos, ni en los procesados, circunstancias modificativas de la responsabilidad criminal.

Al Tribunal suplico, que habiendo por formalizadas las precedentes conclusiones definitivas, siga el juicio su curso, ateniéndose a las preestablecidas, como tesis acusatoria; por ser así procedente en justicia que pido.

Otrosí: Digo, que desvanecidos los indicios o cargos que existían en contra del también procesado José González Arizmendi, en estricta justicia ha de ratificar como retira toda acusación contra el mismo.

Al Tribunal Suplico tenga por hecha la anterior manifestación y por retirada la acusación contra el González Arizmendi por proceder en justicia.

Tarragona, doce de septiembre de mil novecientos treinta y seis."

Mobles

Radio-Pihlips :: Música

Pau Ricomà

Rambla 14 d'abril 48
TARRAGONA

Parlament del Fiscal

El fiscal senyor Valbuena comença remarcant el fet d'ésser la primera vegada que es reuneix a Tarragona un tribunal integrat per elements populars. Diu al Jurat quina és la seva missió: jutjar fortament als culpables i perdonar als innocents.

Parla de l'Espanya podrida, aixecada en armes contra la República, i diu que a Tarragona s'intentà proclamar l'estat de guerra de moltes maneres.

El coronel Castro, en situació de disponible, coaccionà al coronel lleial Martínez Peñalver i comandant Liberal, els quals sabien que la proclamació de l'estat de guerra era un dia de dol per a la ciutat de Tarragona. Junt amb el coronel Castro es troben encartats els capitans Murillo i Obregon. Les reunions d'aquests tres tothom les coneixia. Els dos capitans ajudaren, prestaren la seva més absoluta col·laboració, a l'obra tràgica que el coronel Castro pensava desenrollar.

Acuso al coronel Castro de fomentar la rebelió militar i als altres dos de conspiració de rebelió militar.

En nom del poble —acaba el fiscal—, demano justícia.

Es retira l'acusació contra González Arizmendi

El President senyor Terrer pregunta al poble si vol mantenir l'acusació contra González Arizmendi o en cas contrari el sobreïment de la causa. En vista del silenci, el President es dirigeix al processat dient-li que queda lliure. Aquest per respecte a la Sala segueix al seu lloc.

Parlament de la defensa

L'advocat senyor Batlle demana l'absolució, tota vegada que —segons ell— no s'ha demostrat res absolutament.

Acabat el discurs de defensa i, no desitjant fer cap manifestació ni els processats ni els membres del Tribunal Popular, en un bell i interessant discurs,

diu als jurats que poden tenir la consciència tranquil·la d'haver complert amb el seu deure.

Després d'unes aclaracions respecte el veredict que ha d'ésser secret, a les 5'10 es suspèn la sessió, per tal que els jutges de dret confeccionin les preguntes necessàries.

CASA FIGUERAS

Sastreria, Camiseria

:: i Confeccions. ::

La que ven més barat.

Angel Guimerà, 7
TARRAGONA

Es reempren la sessió

A les 5'50, el President posa a consideració del Tribunal les preguntes següents:

Preguntes del Tribunal de Dret al Jurat Popular i contestació de les mateixes.

Primera pregunta.—¿El día 17 de julio de 1936 se inició en España un movimiento, público al reiteradamente calificado de rebelión militar, que se extendió por todo el territorio nacional.—Sí.

Segunda pregunta.—¿Uno de los militares adheridos a dicho movimiento subversivo contra el Estado Republicano y por ello comprometido a levantarse en armas contra el Gobierno legítimo del país, era Julio Castro Vázquez? —Sí.

Tercera pregunta.—¿El expresado Castro Vázquez, por consecuencia del compromiso contraído y a que se refiere la anterior pregunta ejecutó en Tarragona actos tendentes a favorecer la sublevación militar? —Sí.

Cuarta pregunta.—¿Julio Castro Vázquez, concretamente intentó hacer proclamar el estado de guerra en Tarragona el día veinte de julio último, conminando para ello al Comandante Militar de la Plaza, directamente y luego por mediación del Comandante Libertad, con la amenaza de hacer él por sí dicha proclamación, no obstante la orden expresa y terminante en contrario del Gobierno de la República? —Sí.

Quinta pregunta.—¿Julio Castro Vázquez era Coronel de Infanteria en situación de disponible y residia en esta plaza? —Sí.

Sexta pregunta.—¿En Tarragona se llegó al estado de guerra o se hizo armas contra los Agentes y Fuerzas del Gobierno legítimo? —No.

Septima pregunta.—Caso de contarse negativamente a la anterior pregunta, ¿se debió aquello a la enérgica actitud de las Autoridades locales? —Sí.

Octava pregunta.—¿El ex Coronel Julio Castro Vázquez, se limitó, por el contrario, a aconsejar y proponer al Comandante Militar de esta plaza la proclamación del estado de guerra? —No.

Novena pregunta.—¿Fernado Morillo Farrant concurrió a reuniones que se celebraron en ésta y en las que se trató de política, preparando el ambiente y conspiración así para la rebelión militar que por fin se produjo en España? —Sí.

Décima pregunta.—¿Fernando Morillo Farran era Teniente Coronel Jefe de la Caja de Reclutamiento de ésta? —Sí.

Undécima pregunta.—¿Enrique Obregon Fernández asistió a reuniones de la propia índole y con la misma finalidad que las detalladas en la pregunta novena? —Sí.

Duodécima pregunta.—¿Enrique Obregon Fernández era Capitán Médico en esta Plaza? —Sí.

Vetllada a profit de l'Hospitalet de Sang i Milícies Anti-feixistes
LA NOSTRA NATATXA

Enterrament de cinc milicians. — Una gran manifestació de dol fou la que tingué lloc a Barcelona amb motiu de l'enterrament dels milicians del P. O. U. M., Pedrola, Castells, González, Brull i Martí, morts gloriosament al front d'Oseca. (Foto de "La Humanitat".)

Construccions i Reparacions Mecàniques

JOAN FERRER

Instal·lacions de motors d'olis pesats, tipus "Diesel" i "Semi-Diesel".—Bombes per a regar i elevació d'aigües.—Maquinària per a l'elaboració de vins, olis i demés en general.

TALLERS:

Sant Pere, 7. - (Barri Marítim).

TARRAGONA

Verificats eots els tràmits, a les 7 es lleixen les respostes del Trigunal. A excepció de la sisena i vuitena que són negatives, la resta, fins a dotze, són contestades afirmativament.

Mentre el fiscal dictamina la pena, el President pregunta als processats que, d'acord amb la llei, poden retirar-se o romandre a la sala, optant per això darrer.

Reempresa la sessió, el fiscal, en nom

del poble demana pena de mort contra el coronel Juli Castro i a 17 anys de presó militar als capitans Murillo i Obregon.

La defensa creu que no hi pot haver pena de mort, i demana que al seu lloc se li apliqui la de reclusió perpètua, i en lloc dels 17 anys la presó correccional.

A les 7'27 es suspén novament la sessió per a que el Jurat dictami sobre les penes imposades.

Una pena de mort i dues de disset anys i quatre mesos de reclusió temporal

A dos quarts de deu, el President lleix la sentència:
Pena de mort per al coronel Juli Castro.
Reclusió temporal de 17 anys i quatre mesos per als tinent-coronel Ferran Murillo i capità Enric Obregon.
Absolució per al capità González Arizmendi.

Fi de la vista

El President pregunta al Jurat si vol revisió del judici i si creuen excessiva la pena, contestant negativament a ambdues preguntes.
S'ha acabat a tres quarts de deu en punt.

Ciudadanos: La República, la Libertad, la Justicia,

sólo pueden afirmarse en España.
inscribiéndote en el Ejército voluntario.

CIUDADANOS: dirígios personalmente o por escrito a la
Comisaría Civil del Ejército de la Base de Castellón

Notes informatives

Ajuntament

Alcaldia

Les circumstàncies actuals obliguen l'Ajuntament a prendre les mesures necessàries per tal de fer efectius els arbitris municipals i ordenar la marxa econòmica de la Corporació, sense la qual ordenació no es poden desenrotllar normalment els serveis del Municipi per manca de cabals.

Les atencions ordinàries, per una banda, i per l'altra la necessitat de preocupar-se d'al·luciar les conseqüències de l'atur forçós, obliguen a comminar els deutors d'arbitris, especialment per rebuts d'aigua, solars, clavegueres, renovació de tuberies, etc., per tal que en el termini de quinze dies (fins el dia 30 del mes actual) passin tots els deutors per la Recaptació municipal i es posin al corrent de pagament de tots els arbitris, essent d'advertir que provisionalment han quedat sense efecte i desestimades les reclamacions que s'hagin presentat i per tant, venen obligats tots els contribuents, sense excepció, a pagar llurs descoberts, puix que de no atendre aquest requeriment es procedirà contra els deutors arribant, si fos necessari i en defensa dels interessos del Municipi, a la intervenció de finques rústiques i urbanes, i al cobrament directe de lloguers com a garantia del cobrament dels descoberts.

Tarragona, 12 de setembre de 1936.—
L'Alcalde accidental, D. Valle.

Ordre del dia per a la sessió extraordinària del Ple del dia 12

1. Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior.
2. Possessió dels nous Consellers municipals.
3. Dictament proposant la incauta-

ció per l'Ajuntament de la Cambra Frigorífica del Mercat Central.

4.—Idem idem que es concedeixi l'augment del 15 per cent del sou, fins el límit de 6.000 pessetes a tots els empleats municipals.

Tarragona, 11 setembre de 1936.—El Secretari accidental, G. Melendes.

Universitat

domini sense esforç

ACADEMIA
ROIG

Mercats

Els vehicles forasters que durant l'última setmana han estat als mercats de Tarragona, són els següents: De Vilaseca, 89; Riudoms, 36; Reus, 27; Constantí, 25; La Canonja, 22; Cambrils, 20; La Riera, 10; Altafulla, 5; Secuita, 4; Torredembarra, 3; Vilallonga, 3; Pallaresos, 3; Vilabella, 2; Valls, 2; Pobla de Montornès, 2; Pobla de Mafumet, 1; Aiguamúrcia, 1; Sarraí, 1; Alcover, 1; Puigpelat, 1; Vallmoll, 1; Salomó, 1; i El Pla, 1. Total, 263.

Carnet sindical

U. G. T.

Militars Retirats Antifeixistes

Amb assistència de més de 200 militars retirats tingué lloc la reunió general anunciada.

Comerç perfecte i econòmic ACADEMIA ROIG

Sota la presidència del company Angel Pérez Ripoll i actuant de Secretari Josep Odena, s'obrí la sessió.

El President manifestà als reunits la necessitat de marcar una orientació ferma i decidida demostrant així que tots els militars que eren feixistes i per consegüent calia que la nova agrupació, adherida a la U. G. T., fos un exemple de ciutadania per a demostrar que som els vertaders militars del poble treballador que condemna enèrgicament el criminals fets que han portat a cap els militars superbs i petulants.

Seguidament fou llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, passant a discutir l'ordre del dia.

Foren nomenats Vice-president i comptador, respectivament, els companys Jaume Badia i Beremunt Prats; es confirmà, per aclamació el nomenament de Secretari a favor del camarada Josep Odena i es nomenaren auxiliars de Secretaria als socis Isaias Pinta i Demesi Muñoz i per consenar a en Joan Martínez; es donà lectura del acta sindical; es posà a discussió les quotes de socis i finalment es donà un termini de 25 dies per a sindicar-se. Tot fou aprovat per unanimitat.

Després d'unes paraules del company Secretari, s'acordà donar un vot de gràcies als companys dirigents de la U. G. T. d'aquesta ciutat, per les facilitats i suport que han tingut a bé prestar a l'agrupació.

Nota.—Tota classe de consultes es faran a la Secretaria de l'Agrupació instal·lada a la Casa del Poble, de 6 a 8 de la tarda.

La Junta Directiva

Magisteri preparació immillorable ACADEMIA ROIG

ACADEMIA

ROIG

Secció oficial

Departament de Cultura

El Castell de Pilats, monument Nacional
Departament de Cultura

El Castell de Pilats, declarat Monument Nacional, ha de servir per alló a que ha estat destinat.

Aquest Departament està disposat a fer tots els treballs que siguin necessaris per que acabi el que fins ara ha estat una vergonya per a Tarragona. A part de les raons arqueològiques que podrien aportar-hi per a fer que una cosa que es deu a la Cultura d'un poble, que és el que més enalteix l'home, sigui per a reclusió d'éssers humans, que més que un càstic necessitin d'una mà amorosa que els tregui del fang o d'una clínica a on els metges puguin curar la seva anormalitat; ja que el problema de la delinqüència no es cura amb càs-

tics sinó que d'acord amb la psicologia moderna. Són la ciència i l'educació moral! els que han de remeiar als extraviats.

Si per altra part, ens ho mirem des del punt de l'higiene és un vertader crim, ja que allò és insalubre, inhabitable, no tant sols pels nostres consemblants, sinó àdhuc per les bèsties.

Jo que he viscut disset mesos dintre els seus murs podria dir el que pesen sobre l'individu aquells enormes murs i de les injustícies comeses pels homes de l'antic règim.

Ara es el moment de convertir en realitat el que es un anhel de tot el poble de Tarragona, que diverses vegades ha demostrat quina és la seva voluntat: que el Castell de Pilats deixi d'ésser per a sempre més presó, ja que es un escarni a la Cultura i al bon estat de la humanitat que respira el poble català i espanyol. A la vegada ens treurem una

taca del damunt, ja que tots aquells que visiten Tarragona artística i monumental, artistes, literats, homes d'estudi que ens visiten, s'emporten una sensació desagradable al no poguer visitar un edifici del qual hem tingut grans elogis.

Avui, Tarragona, no té presos comuns; per tant, no serà cap problema difícil fer concessió de l'esmentat monument a la Comissió de Monuments del Departament de Cultura, el qual serà un acte que dignificarà i enaltirà a Tarragona davant dels ulls del món.

Per estimació al nostre patrimoni artístic i cultural!

Per humanitat!

Per a complir la voluntat del poble de Tarragona, el Castell de Pilats ha de deixar d'ésser presó per convertir-se en el que és Monument Nacional.

El Delegat de Cultura, Josep Alomà.
Tarragona, 11 de setembre del 1936.

Dels fronts de combat

DISCIPLINA, MILICIANS!

Estem tant recelosos de la victòria antifeixista, maldem tant per l'acabament ràpid del feixisme a la nostra terra, tenim tanta esperança en el demà revolucionari, possibilitat de belles realitzacions, que a causa precisament de tots aquests anhels que surten com flamerades brillents de l'ànima liberal i proletària, remarcuem tot sovint punts i conceptes que cal siguin copsats per les masses populars, per les milícies combatents en tot llur sentit de veracitat.

Sabem, que ens fem pesats en la repetició quotidiana d'uns advertiments que a títol solament de ciutadans lliures anem fent des d'aquestes pàgines, però no obstant persistim, i continuarem lluitant des de la premsa, per tal de contribuir amb el nostre gra de sorra a l'obra alliberadora del antifeixisme espanyol.

Amb tota la força dels nostres pulmons, cridem: Cal, que totes les milícies i forces populars s'imposin a si mateixes una disciplina rigurosa en tots els actes propis dels fronts de combat!

Mentres una mà de ferro, responsable conscient i directe de la campanya de conquesta estratègica, no faci acte de presència a les línies antifeixistes, no aconseguirem els objectius perseguits!

Cal que ens desenganyem, camarades. El front és la guerra, i la guerra vol dir en poques paraules: comandament únic, responsabilitat d'aquest comandament, transmissió i execució rigurosa d'ordres de combat, realització matemàtica de plans preconcebuts i unitat d'acció en totes les operacions que s'han de portar a terme en tots els fronts de lluita. Altra cosa no és guerra, és senzillament un suïcidi estèril, així com sona!

Quin dubte hi ha del tremp i moral dels nostres milicians! Qui negarà el coratge i el braó dels combatents antifeixistes! Ah! camarades, hem de donar-nos compte però, que enfront nostre hi tenim un exèrcit que respon cegament —almenys una part del mateix, dones la deserció entre els rebels és permanent— les veus d'uns oficials que han traït, abans de la lluita, plans de defensa i possiblement d'atac, tranquil·lament. I no obstant la manca manifesta de moral de l'allau feixista, la conservació dels seus quadres d'exèrcit, representa per a nosaltres un "handicap" formidable que solament pot vèncer un poble que com el nostre s'hagi aixecat unànimement contra l'exploatació d'uns generals més o menys degenerats i hipòcrites.

Els caps de les columnes de la Llibertat han de tenir prou autoritat per a manar sense discussió tota maniobra o bé acció enfront dels elements a les ordres dels generals "de bodega".

El tecnicisme bèl·lic és una ciència com

altra, i per tant respon a uns conceptes i resultats previament assaijats.

Milícia del poble! Combatent antifeixista! Com a soldat que ets de la causa d'aquest mateix poble, accepta la disciplina en la lluita, que, no dubtis et posarà en condicions de superioritat sobre l'enemic!

Sense disciplina la victòria es farà esperar! Amb disciplina la victòria es precipitarà! Milícia! Soldat del poble! Escull tu mateix el camí!

CRIT

FERRETERIA

Vda. de Daniel Socías

...

Angel Guimerà, 21

TARRAGONA

Crònica de guerra

tramesa directament pel nostre enviat especial Salvador Maset

En el dia d'ahir a Esclana es constituí la posició avançada de Belchite del sector Farret Carot. Els avions enemics en nombre de cinc han intentat bombardejar les posicions essent rebutjats amb foc de metralladora i fuselleria per les Milícies que guarneixen aquesta posició.

Es continua fent reconeixements, els quals han donat per resultat la determinació exacta de les posicions feixistes. Frösegueixen en tots els sectors els treballs fortificació a la vegada que s'instueix al personal amb l'us dels diferents artefactes de guerra, establint a més en els punts estratègics material antiaeri.

Ha visitat el front Sudest Ramon Frontera, el Dr. Martí Feced i Rafael Domingo en comissió del Baix Llobregat per tal de fer-se càrrec de les necessitats de queviures.

Pel mateix objecte també ha estat ací el Diputat Miquel Guinart i la coneguda propagandista Emilià de Rius, els quals anaven acompanyats d'altres elements esquerrans.

Lluís Capdevila ha estat designat Comissari de premsa al Front S. E. així com també Censor per tota la informació d'aquest sector.

ACADEMIA ROIG

ENSENYANÇA SUPERIOR

Colón, 24

Telèfon, 1540

Secretaria: D'11 a 1 matí i de 7 a 9 tarda

Espigolant

"Diari de Barcelona", publicà ahir el següent comentari nacional...

"L'Onze de Setembre d'enguany troba Catalunya vivint les hores més plenes de responsabilitat de tota la seva història.

I en la convulsió d'aquestes hores amaraes de sang heroica, la figura llegendaria de Rafael de Casanova resta esmortuïda del generós sacrifici dels autèntics herois nacionals caiguts als carrers de Barcelona i en els fronts de combat. I també aquells altres herois i màrtirs de la nostra llibertat, que es digueren Jaume Compte, Miquel Badia, M. G. Alba i Jaume Julià.

Cada onze de setembre és una data de balanç històric. I aquest d'avui, sota la vibració bèlica del voleiar de les banderes estelades, transforma les nostres bel·les il·lusions en realitats de carn i ossos on els constructors de pobles —avui encara ignorats, però que totes les revolucions descobreixen— hi han d'estructurar la nova Catalunya, la Catalunya lliure, masclé i justa que fructurem. I en aquests moments qui no està amb Catalunya està contra Catalunya. Perquè els nostres anhels de llibertat no neixen d'un sentiment mesquí i egoista sinó que són la generosa concreció d'un fort contingut d'humanitat que, destruint tots els tòpics, cerca l'eficàcia per servir amb dignitat la causa de la llibertat universal."

"Mundo Obrero", dona el crit d'alerta davant la conducta descarada de les autoritats de Portugal, refugi dels feixistes espanyols i diu...

"En la fortaleza militar de Caxias (Lisboa) hay encarcelados más de doscientos antifascistas españoles.

Denunciamos al mundo esta nueva violación del Derecho internacional y pedimos que los países democráticos impongan a Portugal el respeto al legítimo Gobierno de la República española."

"Solidaridad Obrera, después d'escollar la veu de caverna del degenerat Queipo de Llano diu:

"Vino, discursos, mujeres y locura. — Anteayer cometimos el grave pecado de oír por radio al ex-general Queipo de Llano. Nuestro carácter flemático sufrió una sacudida tremenda al oír las primeras palabras del general.

Hubo un momento que nuestra mano aprisionó la pistola y apuntamos a la radio a punto de disparar. Pero no qui-

simos matar la voz del ilustre general bigotudo. Llegará un momento en que el famoso parlachin caerá en nuestras manos, en las manos del pueblo, y entonces le obligaremos a morir radiando de día y de noche, sin comer y sin dormir, el alcance de nuestras victorias.

Queipo de Llano tiene la virtud —excelta virtud de todos los generales facciosos— de emborracharse todos los días y todas las noches antes de posar frente al micrófono.

Borracho de vino y de mujeres, el chachal de Andalucía desata diariamente el delirio de su locura. Porque Queipo de Llano no es solamente un borracho empedernido, sino que está loco de remate.

El otro día dijo que las fuerzas de Mola habían desfilado por la Puerta del Sol; que sus aviones habían destruido el Ministerio de la Guerra; que en Mallorca habían muerto tres mil milicianos antifascistas; que el próximo domingo tomaría café en las Ramblas de Barcelona y que se beberá un vaso de sangre de los obreros de la Hispano Suiza, que fabrican material de guerra...

Que nos perdone el lector; no podemos seguir transcribiendo..."

"Trellat", en la secció femenina fa la següent crida a les dones de Catalunya:

"A les dones de Catalunya. — Organitzem els grups de reraguarda. Companyes:

Hem de reconèixer el mèrit d'aquestes noies valentes, que en la flor de la joventut ofereixen llur vida en defensa de la llibertat; però no cal oblidar que, per manejar un fusell o una metralladora, així com per a ajudar un operador que tracta de salvar una vida greument en perill, es necessiten certs coneixements, certa preparació que, malauradament, no totes les dones posseeixen; les belles milicianes i infermeres, són d'escassa utilitat en moltes ocasions a les casernes i als hospitals.

Cal, doncs, reflexionar i que cadascuna es col·loqui al lloc més adient.

La guerra pot ésser llarga; la vida dels pobles i de les ciutats, no s'ha d'interrompre, però. Els companys que combaten al front necessiten armes, municions, aliments, robes. Cal produir, i produir intensament. I cal també estar prevengudes per si calgués substituir els homes en els treballs de la reraguarda. Recordem quan la guerra europea, les dones, sense anar a les trinxeres, exerciren un paper tant important com els soldats.

Les dones de França i dels altres països, treballaren en totes les indústries de

guerra, conduïen tranvies i autobusos, i a arreu el seu treball fou d'un profit extraordinari.

S'acosta l'hivern i els gormans del front necessitaran abrics, i totes sabem fer jerseis, bufandes i altres peces per a guardar del fred.

Els que estan lluitant desitgen assabentar-se del que succeeix a llurs famíliars. Podem establir un servei de corres-

pondència de premsa, de llibres, padriens de guerra, etc.

A la tasca, doncs; que cadascuna de nosaltres s'imposi des d'avui una hora o dues extraordinàries. Però no isoladament, que l'interès és col·lectiu. Cal agrupar-nos entorn de les organitzacions polítiques i sindicals per a coordinar les nostres activitats, perquè la tasca sigui profitosa.

Espurnes

Les espurnes comencen a donar feina. Sembla que hom té interès en posar a la pràctica procediments jesuïtes, pertorbant d'aquesta forma la vida normal de la nostra població i l'actuació de les Autoritats republicanes.

Cal vigilar a certs elements que en lloc de fer la revolució fan la contrarevolució amb mires a ocupar un càrrec públic, cercant persones amigues i desvirtuant o inventant fets que donen feina inútil sense cap resultat positiu.

El pensament dels homes que tenim la responsabilitat d'un càrrec públic no està per aquesta classe de fets, sinó que està posat als nostres germans del front de lluita, i en complir la missió que se'ns ha confiat a la reraguarda. Per tant, els ciutadans han de fer que així sigui, no molestant a cada moment explicant fets fantàstics.

Per la meua part, quan s'em designà pel càrrec de Delegat Marítim, que fou el 27 de juliol, ja portava molts dies de preocupacions i treballs, que no és aquest el moment oportú d'explicar la meua tasca.

Però als pocs dies, els arribistes i oportunistes s'estrenyaben que un militar retirat i desconegut a Tarragona, despenyés un càrrec públic; i és que s'ignora que dins l'exèrcit hi havia els descendents de Godoy i els fracassats de les guerres de Cuba, Filipines i Marroc que formaven un exèrcit diferent del que format pels descendents de Riego, Porlier i Lascy, els amics i companys de Macià, els imitadors de Galan i Garcia Hernández, de Farràs, i Villalba, i molts altres que no cal esmentar, però que són tot el contrari dels petulants i superbs d'Alfons l'Àfrica, defensors d'aquesta militarada. Són la clericalia i els bandits capitalistes.

Es necessita tenir molta barra i molt poca decència política per anar a molestar intentant desprestigiar a qui no coneixen, explicant històries d'embarcacions i tripulacions sense cap fonament.

El que en aquests moments vulgui fer mèrits, que demani un fusell i vagi al front perquè si no ho fa així, està exposat a que li caigui la careta i s'el conegui. Els Comissaris que componen el Front Popular antifeixista, i totes les Autoritats representatives i dirigents de les organitzacions obreres tenen prou feina perquè no se'ls molesti amb històries fantàstiques.

Aquí, en aquesta Delegació Marítima, s'ha fet i es fa tot quan sigui en benefici de la causa republicana, com ho demostra la substitució d'individus sospitosos, dissolució de juntes i nomenament d'altres, intervenció amb l'indústria i exportació del pelx, quevlures del moll, intervenció a la Junta d'Obres del Port, i tota la missió que està encomanada al Delegat Marítim que, per cert, es molta la responsabilitat, però es treballa sense tenir en compte que hi ha menys personal, un vaixell d'empresonats, i estem en un període revolucionari, i això es fa perquè tots sentim la necessitat d'una nova vida de dignificació social sense cap classe d'egoismes, ambicions ni hipocrecies.

Per acabar us dic que aquest fill de Tarragona, aquest militar retirat era un golfet que de petit corria pel moll i que va néixer a la casa més miserable de la plaça de l'Oli, havent de fugir als 17 anys, amagat al vaixell "Cabo Trafalgar" per fets polítics, i recomanat pel presidiari Antoni Bermejo, anarquista que sofria condemna al Penal, i la recomanació d'ell era per la capital de París, a casa de l'anarquista Paul Robin.

Ja veieu qui tenia que dir-vos que un golfet i un aprenent d'escombriaire de can Llorach tenia que tornar al cap de 30 anys i ésser Delegat Marítim i President dels Militars retirats de Tarragona i província! La vida té coses molt estranyes; tant és així, que per ésser un bon revolucionari s'ha d'haver petit fam i passat misèria. Portant una història de lluites i sofriments és quan es pot aspirar a tenir un càrrec, però mai arrastrant-se com a cues, buscant defectes i dient mentides, de tot el qual caldria indagar el fonament i la intenció.

ANGEL PEREZ RIPOLL

MANUEL PEDROL

Olls purs d'oliva
TARRAGONA

Secció Esportiva

FUTBOL

Gimnàstic-Tarragona, a benefici de les Milícies anti-feixistes i Hospitals de Sang

Per aquesta tarda, a les 4, està anunciat aquest partit a profit de les Milícies Anti-feixistes i Hospitals de Sang.

Els equips estaran arreglats a base d'elements locals per a evitar despeses.

Esperem veure ple a vessar el camp de l'Avinguda de Catalunya, demostrant d'aquesta manera tots els esports tarragonins els seus sentiments altament humanitaris.

Sembla que el partit que serà jugat aquesta tarda, serà un dels que quedem gravats en els llibres d'or.

Ademés té l'al·licent de que amb aquest

encontre queda inaugurada oficialment la temporada futbolística a la nostra ciutat.

Els dos contrincants lluitaran amb braó i entusiasme, per tal de que els assistents al matx no surtin defraudats.

Tot bon esportiu no deu mancar aquesta tarda al camp de l'Avinguda de Catalunya, a aportar el seu modest obol!

Esportiu! Pensa amb les Milícies Anti-feixistes i Hospitals de Sang!

CICLISME

CICLISME

En commemoració de l'11 de setembre es va celebrar al parc de la Ciutadella unes curses ciclistes a profit de les Milícies Anti-feixistes i Hospitals de Sang.

Les classificacions foren les següents: Cursa inter-clubs, Capo Lázaro, 15 voltes, amb sprints cada tres voltes:

1. Múrcia, 13 punts; 2. Parés, 4 id.; 3. Canadà, 3 punts; 4. Castellví, 2 punts.

La classificació per equips: 1. A. C. Montjuïc, 18 punts; 2. U. S. Sant Andreu, 21 punts i 3. A. V. Hostafranchs, 22 punts.

Cursa dels assos (21 voltes). — Copes U. V. E. i Pantaleoni germans:

1. Plans, A. C. Montjuïc.
2. Pujol; 3. Campamà i Aguilar.

L'actuació victoriosa de les columnes lleials que es troben a Granada

Iznalloz, 12. — Les columnes que volten Granada han obtingut una important victòria sobre els facciosos. En tot el sector de Gaudix l'avançada de les nostres columnes fou decidida. En la seva avançada les nostres forces, molt ben secundades per l'aviació, que baté les concentracions enemigues, ocuparen llocs estratègics a Sierra Nevada. Es feren volar alguns ponts i han tallat la retirada a l'enemic que ha sofert importants pèrdues.

Es tenen notícies que les columnes rebels que ocupaven la serra i que cometien malifetes pels pobles dels voltants de la capital, es van retirant cap a Granada, davant la valentia de les nostres forces i pel temor de veure tallades les comunicacions amb la seva base, que és Granada.

La situació de les forces faccioses de Granada és desesperada, car sense sortida al mar, el seu proveïment es fa difícil. Els falta municions i topen amb grans dificultats per a poder proveir-se.

Sugrañes, Impressor. — Tarragona

El sanejament de les aigües. — El Govern de la Generalitat, amantent a tots els detalls, àdhuc els més insignificants d'aquesta lluita, no ha estat absent en la tasca sanitària. Presenciant un anàlisi de l'aigua depurada, veiem aquí, amb el doctor Alguader, el conseller de Sanitat del Govern de Catalunya senyor Martí (Foto de "La Humanitat").

Gremi de Confeters

PASTES I DOLÇOS DE TOTES CLASSES

• TARRAGONA •